

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára
 Egész évre ..... 8 K
 Fél évre ..... 4 „
 Negyed évre ..... 2 „
 Egyes szám ára 20 fillér.

Felolvasó szerkesztő, lapnyeljadomos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.
MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Hirdetések egyezség szerint.
 A nyilrtér soronkint 1 korona.
 Kéziratokat nem adunk vissza.

Létérti küzdelem s a modern elméletek.

Irta: BABOSS LÁSZLÓ.

A fájdalom, a szenvedés, az elnyomás: természeti, fajfentartási, kiválasztási folyamat, ezt tanítja a nagy Darwin!

Ámde, habár az államokban elégedetlenség dúl, az osztályok, társadalmak harcban állnak, ha a vallás, tudomány, erkölcs nem is férnek össze a régi tanokkal, mért elégtelenül mégis minden egyes ember, akkor mikor minden eszköze meg van már ahhoz, hogy magának teljes boldogságot teremthessen?

Nincs-e a legutolsó embernek is lakás, élelem, ruházatban s más szükségletekben jobb dolga mint az ősidőkben, vagy a múlt századokban is? Nem emelkedett-e a tudomány színvonala, s nem hat-e le már a nép legalsó rétegeibe is? Higiénia ma már hozzáférhető minden a szegénynek is, szerzhet kényelmet, műveltséget, rangot, hivalt, nem zárja el tőle a céh, a nemesi előjog, az alkotmány? hogy lehet mégis, hogy a pesszimizmus, fauferizmus s mindenféle rossz uralkodik, s a boldogság, amit már elérni hittünk, a felvilágosodás s műveltség

által, mint a gyermek szivárványa, mindig arább-arább fut előlünk?

Talán emberi természetünk az oka: vágyaink! Hogy óhajtuk birni ma még azt, amit ha birunk holnap, elveszti értékét előlünk, más vágyaink kelnek. A jóllakottnak mit ér a finom lakoma, kell-e a savoyard fiúnak Páris szépsége, mikor ő csak a falut szereti? Ki óhajta vajjon az ismeretlen? Az élvezethez, s az élvezet létrehozásához két tényező szükséges, úgy látszik, s ez két törvényt képez s ezek közül az egyik az: hogy minél inkább szaporodnak a javak s minél könnyebben elérhető, annál jobban vesztenek becstükből, annálkevesebbé óhajtuk, a fogékonyság, az óhaj, a kívánság, a boldogság azt birni vagy elnyerni, már nem képez ránk oly vonzerőt, mint mikor még alig birtuk hinni, felogni, hogy az még a miénk is lehet; és az a furcsaság járul még ehez, hogy azoknál meg, akik mégis ezeket meg nem szerezhetik, azoknál meg az érzékenység, az irigységéből, származó fájdalom, hogy mindenki bírja már s ők még sem bírhatják, hatványozódik.

Ha a színházat mindennap látogatjuk a legszomorúbb vagy legvidámabb részek is közönyösekké válnak; s ha egykitűnő énekesnőt egyszer ki nem tapsolnak, már idegessé lesz.

Ilyen a boldogság, a javak nagy tömege, rendez, tartós viszonyoknál nem javít a helyzeten, sőt a találmányok s felfedezések sem, sőt még a gazdasági állapotok, állami intézmények javulása sem.

A francia nagy forradalom megtörte a klérus és nemesség kiváltságait s kiterjesztette a szabadságot a harmadik rendre: a polgárságra, az eszmék elterjedvén, az alkotmányosságra törek a népek s a francia bourbonok kénytelenek voltak a szabadság elvét elismerni úgy, mint a többi fejedelmek, a népek azt hitték, hogy az alkotmányosság, a parlamentarizmus meggyógyítja őket minden bajból s a boldogságot elfogják érni, de akkor is már a nemzetiség eszméje jelentkezett, s mi is hittük magyarok, hogy a szabad föld elfelejteti a nyelvkülönbségeket s magyar kultúra mellett a népségek összeolvadnak; a nemzetiség elválasztotta egymástól a nemzeteket s a szocializmus újabb üszköt vet a nemzetiség lobogó tüzére.

Tán az ember boldogságát nem is az teszi, hogy mit és hogyan ér el s nyer meg, mert hisz az ember a nélkülözést is megszokja s a nyomort is kiállja, hanem ami az embert boldogtalanná, elégedetlenné teszi, az a kereset, a megélhetés, az önfentartás

Régi dal.

Irta: HOLLÓSI SÁNDOR.

— Ne sirj, leányom, meglásd még visszajön, S térdreborulva kér bocsánatot!
 — Hába mondd, édes jó anyácskám, Nem látom én már azt a szép napot!
 — Töröld le könnyed, én beteg leányom, S ne gondolj rá, majd elfelejtőd!
 — Igen anyácskám, majd ott a föld alatt, Készít nek hátem csipkés szemfedőt!
 S add rám hőfőher menyasszony ruhámat, Melyben áldozni voltam egykoron, Milyen virágot is tűz a hajambá, S iltess rezedát, rózsát síromon.

Rezedá, róza volt az ó virágá,
 S mint egykor ő, csak az boruljon rám,
 O de ne sirj hát, hiszen csak a szivem,
 A szivem fájt, de már nem fájt, anyám!

Tengeren.

Irta: OSZESZLY M. VIKTOR.

Már három nap óta ringatózók hajónk a beláthatatlan sík tengerén.
 Amerre szem elék: víz, mindig víz.
 Felettünk teljes pompájában ragyog a nap-

golyó s csillogó sugarakkal nyaldossa végig a pajzan hullámokat.

Úgy junius eleje lehet.
 A kabinok belsejéből kihaltasszó élénk tárgsalgába, hölgyekacajba ritmikusán vegyül a nagy hajókerek monoton zuhogása s fejünk felett néha nagy zajjal száll tova egy-egy eltévedt madár, — olyik odabátorkodik a hajó ormányára is.
 Amolyan közönséges kiránduló hajón utazunk.

A kapitány hosszú távcsővel az utrányit vizsgálja s hosszú száru törökszivakjából nagyokat szippant néha-néha. A parancsnoki székfől csak otykór-olykór tekint hátra a fedélzetre a tenger felszégén éragadtással gyönyörködő éntemre. Nem szől egy szót sem. A hajóparancsnokok többnyire komor, rideg emberek. Eltanulták a tengerelől a szótlanságot, a katasztrófák érkeztelmét teszik őket s a hajókerekék monoton zakatolása egykedvívű.

Szenkötő velem a keskeny fapadon magányosan ül egy 30—35 év körüli fér.

Mondhatnám azt is, hogy ötven éves, mert gondorbaráncolt homloka, magas, szikár alakja, zavart nézése, megrokkant teste vénséget árul el. Úgy látszót, mintha unatkozott volna ő is. Kérdő tekintetében ben volt a felelet, hogy miért nem inkább a kabinok szalonjának társaságát választja szórakoztatónak.
 Nem bírok nagy emberismerettel s nem tudom leolvasni a bánatos ember arcáról a különféle nemzeti fajok különféle nyelveinek valamelyikét.

Pedig ezzel az emberrel most édes-örömet szóba álltam volna.

Hanem amint megmozdult egyszer a keskeny fapadon, a lecsuszott újság cimlapjáról itélve, világosan állt előttem, hogy magyar.

Később aztán fel is sóhajtott és olyasfélélt mondott:

— Szegény asszony!
 Körülnéztem. Asszonyt sem körülöttem, sem a vízben fel-lel bukkani nem láttam, akiről esetleg feltehettem volna, hogy: szegény.
 Hanem azt lerítt láttam ismeretlenem arcáról, hogy nagyon sajnálja azt a titokzatos „szegény asszonyt”.
 Úgy tettem, mintha nem értemet volna jól meg a szomorú ember elröppent sóhaját, odafordultam hozzá:
 — Kérem?!
 — Nem, semmi; csak azt akarom mondani, hogy ma szép időnk van.
 — Nagyszerű, — feleltem s bár szerettem volna tovább folytatni a tárgsalgát, be kellett látnom, hogy itt a fonálnak vége szakadt. A szegény asszony is, meg a szép idő is letárgyalatott. Egy kevés szünet után bátorlalanul kérdeztem:
 — Messze lehet még a part?
 — Ó ráni nézett, egy keveset gondolkodott s aztán felelt:
 — Mióta is utazunk?
 — Három napja, — mondtam.
 — Nohát akkor még egy kemény felnapunk van a megdohosodásra.

bizonytalansága, továbbá a házjsa s a tévhit, hogyha vagyonunk van, boldogok is leszünk; ezekből származik az ember boldogtalansága s a viszonyok „gyors” hanyatlásából mielőtt az ember megszokta volna.

Jók a találmányok, a bőrze is önmagában, mely a keresletet s kínálatot összpontosítja ugyanegy helyre, s enyhíti a kereskedő okosság által, hogy a fogyasztás által előálló hiány ne legyen fenyegető, de mivé lesz ez a szekulatio kezében? A nagy vagyon elveszti varázsát.

A vámkö, céhek eltörése az ipari kereskedelmet fellendítették s a termelőt előtérbe tolták, de a nagy tőke lesepári a kis ipart a szédélges lábra kap s a megnyitott hitelben az áruk potom pénzen eladottnak s a csődben felborul az egész kereskedelem, áru s hitel!

Az aranyezők csak lenyomták a pénz értékét s felemelték az élelmickek árát, s a munkás élete az emelkedett bér mellett se lett jobb, mint volt azelőtt.

Az által, hogy minden ország azt termelte, ami rá előnyös, azt hittük, hogy az élvezeti cikk meg lesz kettőztetve, s mit látunk? A nagykereskedők befolyását a kormányokra, hogy a vámkokkal a kivittet akadályozván s a kevesbé művelt népeknél a versenyt a mértékletlenség emelték.

Az egyenlőség, szabadság jelszava le-tör: minden korlátot, de az által, hogy ezek leomlottak, a külsőségben, a megjelenésben akarják az emberek a korlátokat visszaállítani: a luxus az öltözék, a lakás, a lakoma általi kiválóságban.

A jótékony, s a testvériség a legszebb társadalmi erény s a szegények az egyletek által oda viték, hogy a munkátlan-ság felszámolja.

A gyülekezési és egyesülési jog az

az agitátorok, stréberek vezetése következtében jó eredmények helyett minden rossz-szak szülője.

De ha a modern kultúra így rémképeket mutat az erkölcsi intézmények: család, állam, egyház is megvannak benuva.

A házasságok száma esik. A házasság nem együtlés mint azelőtt volt, hiszen a a szegény gyári munkás neje soha sincsen otthon, alig látja egymást a férj, a nő s a gyermek: s így a nő befolyása a jellem-fejlesztésre egészen elvész.

Az állam nem képes felelteni a jog-érzetet, s a törvények tiszteletét, a hatóságok, az újságok, bíróságok, képviselők a törvénynek nem tudnak érvényt szerezni.

Az egyház pedig, mely az állam leg-hatalmasabb támasza volt, a filozófia s a természet-tudományok fejlesztése folytán el-vesztette alapját, s a hit nem áll egyébből, mint élvezetekből, hogy tulvilágban hinne valaki, jót s büntetést onnérvána, azt keves-válja s még kevesebb ember hiszi.

A modern élet tényezője a tudomány behatol az államba, a családba, az egyházba s megváltoztatta a divó fogalmakat, izlést, belátást, meggyőződést, de a kedélyt sí-várrá, közönyössé, értéktelenné tette, s nem képes már boldogságra, s megelégedést lelmi, sem hitben, sem az államban.

(Vége köv.)

3393 1905.

Pályázati hirdetés.

Alsólendva nagyközségben üresedben lévő aljegyzői állásra, mely 800 kor. évi fizetéssel van egybekötve, pályázatot hirdetek. Csak a községi jegyzői állásra ke-pesített egyének pályázhatnak. Kellőleg fel-szerelt pályázati kérvények július 13-ig hozzám adandók be. A választást a július 15. d. é. 11 órakor Alsólendván a község-házánál tartandó tisztújítószék eszközli.

Alsólendván, 1905. június hó 22.

SZÉKELY EMIL főszlgb.

HIREK.

— **Az aratás** vidékünkön az idén egy két héttel később lesz. A gabona még nem telje-sen érett. Más években Péter-Pál napjára már keresztelt lehet látni, most még néhány hét vá-laszt el ettől az időtől. A szőlők általában igen szépek. A permetezés legtöbb helyen befejezték. Szorványosan, kevés mértékben fellépett ugyan a peronospora, de a továbbterjedést megka-dályozta a permetezés.

— **Villámcsapás.** A f. hó 26-án megyénkben átvonuló vihar, több helyütt nagy kárt é-rosmoltást hagyott hátra. Többek közt, mint leve-lezőtök írja Rétháton d. e. 11 órakor többször az éj a villám és egy istálló felgyújtva a tüz ki-terjedt több gazdasági épületre is és elharmvasz-totta, a kor megalapítja a 2000 koronát.

— **Baleset.** F. hó 30-án d. u. egy Győrök nevű gyegetyámosi gazdamber a szőlőhegyről kocsiával hazafelé tartott, amikor leve szemben egy automból jött nagy zajjal, amitől Győrök lovai megijedtek, a kocsiat a bent áll [győrökssel egyet] elragadták és felfordították. Győröknek a karja eltört.

— **Értesítés.** „Az alsólendvai önk. tüzoltó egyelet” működő tagjait ezúton is értesíti az egy-let parancsnoka, hogy a parancsnokon kívül a többi tiszt 3 éves man-dátuma lejárván, a pa-rancsnokság s a tisztújítás **1905. július 9-ének d. e. 12 (tíz óraként) órára** tűzte ki a va-rosháza tanácstermébe.

Válaszok: az egylet fogadalmat tett rendes és tiszteletbeli működő tagjai.

— **Halálozás.** Angyal keltet az Istenek. Egy kis göndör hajú, edes szülője. És a sok közül kiválasztotta f. hó 1-én d. e. 9 órakor Lieb Caesart, Lieb Oszkár helybeli lakos kis fiát, éle-tének 11. évében Elragadta a kórlehetetlen halál a szerető szülők karjaiból a legdrágább kincsét, a család örömét. — Legyen vigasza az a fáj-dalomtól megtört szülőknek, hogy gyermeik egy jobb világba költözött, hol nem jár semmi, és az, hogy egykor viszontlátják elvesztett kincsü-ket. — Áldás és béke drága kis levest fölé.

— **Beszámoló.** F. hó 2-án, azaz vasárnap reggel érkezik városunkba nogs. Nyáry Béla kerü-letnek képviselője, hogy a lefolyt képviselőházi dolgokról beszámolóját megtartsa. A beszámoló 2-án d. e. 11-12 óra között lesz megtartva a templom előtti térén. Képviselőnk társaságában jönnek meg Farkas József, Eitner Zsigmond, és Hencz Károly nags. képviselők. — A délután folyamán előrelátólag ellátogatnak az iparos új kor által rendezett nyári mulatságra is, hol Patáki Kálmán, a kor élnoke fogja üdvözölni az Ipariis vendégeket.

— Éppen elég! — jegyeztem meg a kom-jukus kijelentésre. Aztán, hogy a fonal végét ki ne engedjem sikamlani kezem közül, folytat-tam a diskurzust:

— Mily szép a tenger!?

— Ön észremit most látja először!?

— Igen; idén csak Kogutovitz mappájáról konstalláltam én!

— Ez már innen-onnan beleszóltam.

Kissé gondolkodom kellett: vajjon tudaj-koj-né-utazása célját.

— Tán már több ízben megettete ezt az utat?

— Már számtalanszor.

Aztán hozzátette:

— Egy fogadásomat rovom le ezzel szemben.

— Egy fogadást!

Furcsának teiszott előttem.

— Igen, egy szent fogadást!

Szeretlem volna megkérni rövidbeszédű em-berem a bővebb felvilágosítására.

Ő megelőzött.

— Körülbelül most teszem meg huszadszor az utat.

— Ez nagyon sok! — mondtam, hogy ép-en szóljak valamit.

On kíváncsi rá, egyebár, hogy mi készet engem mindannyiszor erre a tengeri vándorlásra?

— Ezt elaltalta, — gondoltam.

— Leolvassom az arcról; én nagy ember-ismerő vagyok! — dicskedett.

— Én pedig gyáva ahhoz, hogy kérdezsek olyas dolgokat, mihez mondtatnám: semmi közöm.

— De ha én azt mondom: nekem jól esik egy történet elmondása: meghallgatja?

— Szerencsétlente érzem magam azáltal s esetleg osztozom is bujjában vagy örömeiben; ha megenged.

— Ön barátságos ember! — szóló utatírásam s rá szögezte merően a tekintetét.

— Ha még sokáig így fog rőnem nézni, ellenkezőleg fogom hinni önörl, — évődtem.

— Hát hallgasson végé... — szóló s na-gyot sóhajta már-már elkezdett beszélni, midőn én beleszóltam gondolkodásának menetébe:

— Talán mindenkéltől szabadna tudnia mindkettőnknek, hogy kihez van szerencsénk?!

— Én feljelle nyujtottam kezemet.

— Én Maróthy Elemér vagyok! — mutat-koztam be.

— Én pedig Zárai Gyula! — jelentette ki. S mindkettőn meghajoltunk.

— De most már hallgasson meg, hogy vi-gyáosan álljon Ön előtt huszadszor megtett utam indító története.

Leülttem melléje, s néma voltam, miként a rák.

— Nekem volt egy feleségem! — Egy kicsit furcsa bekezdés, — jegyeztem meg, de csak: magamban).

— Örülésg szerettük egymást. Már fiatal gyermekoromból datálódott ez a szerelm az síheder koromba. Sokat küzdtém, még többet viaskodtam az ellettel, hogy én: korán árvaságra jutott, éngyentlen természetnére, azt a jóomdán elő, szerető leány-leket elherlésem...

— Értém, — szóltam bele a történetbe.

— Aztán amint huszonegyedik születés-napomat megemlétem, reményem valóra váltak. Egy jómódu, ismeretlen nagynénem hunyt el. S végrendekezett. Mi voltunk az örökösök. Gon-dolhatta ugyan; mikor én a gazdag kereskedők lakásán bekopogtam mint komoly kéré: akkor már nem volt akadály. A lány szerény arca az öröm-től éggett, s a szülők meggyeregették a vállaimat.

— S az Oné lett a lány!

— Igen, az enyém. De még milyen végé? Nézzte, itt van a mennyasszonyi képe, — szóló s egy fényképet vont elő tárcájából.

— Valóban szép, — vélekedtem.

— Úgy-e? S hogy szerettük egymást?

Szeretjük egymást — ez kevés a kifejezésre. Sze-retni sokképpen lehet.

— Ezt már tapasztaltam szerény magam is, — mondtam.

Imádozt ő is, imádtam én is. Oh, ha látta volna akkor ami boldogságunkat, azt mondta volna: ez véghetetlen.

— Bizonyára! — győződtem meg vélem-nyéről.

— Én is azt hittem... De folytatnom a törté-netet... Már körülbelül két éve lehetünk házasok, midőn imádoztóm azt a feleledést tettem, hogy ő szeretet tengerét látni. „Hát elmeinyük,” feleltem mit egy engedelmes gyermek. Másnap már élem is tartott egy térképet, kékeczaravál alálhuzta a tengerentúli város nevé, ahoza szerte-nemni. Beleegyeztem. Dolgamat úgy ren-deztem, hogy egy hét alatt megylettem.

(Vége köv.)

Kihálászott hulla. Folyó hó 23-án Felsőbátricez határában a Mura folyóban Branyáncz Márton hálászát közben egy 38 év körüli férfi hulla holttestét fogta ki mely már kb. 3-4 hónapja lehetett a vízben. A hulla valószínűleg az tropezói molnár hullája volt, kit neje márciusban keresett, de elő nem került. — A nyomozás ezirányban megindult.

Lefutjak. A zalai jegyzők egy része nem nagy örömmel hallotta, hogy új jegyzőségeket szerveznek. Közégségi elcsatolásával ugyanis nemcsak a dolgok, hanem a jövedelmük is kevesebb lesz. Most azt olvassuk hogy az új körjegyzőségek felállításának tervéit a belügyminiszter teljesen teljesre elejtették és az új kormány a kibővített rendelték figyelembe vétele nélkül hárban határozni, megvalósítani és az előző kormány tervéit, minthogy annak megvalósítása sokféle nehézségre ütközik.

Főispánunk lemondott. Teljesen megbízható forrásból értesültünk, amit sajnálnálunk kell tudatnunk, hogy a jelenlegi adatlat politikai viszonyokból kifolyólag Hertelendy Ferenc megyénk főispánja, állásáról lemondott. Hazafias megyénk mindig példát adott a nemzeti érzület megnyilatkozásában. Ezt látjuk Hertelendy Ferenc lemondásában is, ki az első a lemondó főispánok között is bizonyították a hazafias érzületének, példát adva egyszerűségről a már ezeidig is lemondott sok főispánnak.

Szanatóriumi Lapok. A „Jószef főherceg szanatórium egyesület” új lapot indított meg, mely méltán tarthat szélesebb körök érdeklődésére. Az egyesület elhunyt védőjének József kir. hercegnek arcképe és az egyesülethez intézett sorai diszítik a lapot. Közli dr. Koranyi Frigyesnek a tarsadalmi harc nagy vezérének tartalmas előadását a tuberkolózis ellen való küzdelem mai állásáról. Dr. Kuthy Dezső egyetemi m. tanár gyönyörű előadását, Lukács György elnök bevezető és üdvözítő beszédét, a jövő évi munkaprogramot. Apró közleményei a zászlót bontott egyesület azóta tevékenységéről, és mozgalmak életéről számolnak be. Ezt a lapot minden tagja az egyesületnek ingyen kapja meg. Bizton reméljük, hogy pátriának is sokan fogják megrendelni. Hiszen oly magasztos a cél melyet az egyesület kitűzött. Az egyesületi tagsági díj évi 4 és 2 korona, melyet posta utalványon lehet beküldeni a József kir. herceg szanatórium egyesületnek [Büdapest, királyi bérház.]

Nyilttér.

Legnagyobb megbotrányozással értesültünk arról, hogy lévess lapjában személyemet, pápi reputációmát mélyen sértő hamis közlemény jelent meg. Addig is, míg bírói uton magamnak legteljesebb elégtételt veszek, ki kell jelentenem, hogy lapjának rólam terjesztett közleménye a legutolsó betűig részletes rágalom, légből kapott aljas hazugság, melynek egyedüli célja az volt, hogy egynégyemet befekeltítsék s így társadalmilag megsemmisítsenek.

A hazug módon félrevezetett olvasóközönségnek pedig ez uton hozom tudomására, hogy a gyalogos ágyafurtsággal meghehurcolt hecckáplán férfisan megtudja becületesül védeni és az olvasókat értesíteni fogja

Kovács Sándor
dobronaki káplán.

Szell Miksa urad. ellenőrnek, Lenti.

B. levelezőlapjára e helyütt válaszolva van szerencsédnk kijelenteni, hogy arra bizony nem is gondoltunk, hogy B. zöngeményeinek nem közlése által önnök oly ki-mondhatatlan fájdalom okozunk. No de nem baj, hiszen B. zöngeményeit értékesítheti ön sokkal hasznosabb helyen, amit ezennel meg is sugunk önnök, de el ne árulja senkinek, mert még utánzásra találja. Ugyanis van az uradalomnál elég jószág, amelyeknek B. zöngeményeit be lehet adni, de csak kicsinyenkint, mert félő, hogyha sokat tetszik neki beadni, a veszteség tünete lesznek észlelhetők rajtuk, mit szegény páráknak igazán nem kívánunk. — Továbbá, pedig az ön által citált közmondásra szintén csak ama szép közmondással válaszolunk, hogy — nem azt nézzük, hogy mit mondott, hanem, hogy ki mondta.” — Le-

velező lapjából pedig kitűnik az, hogy nagyon bántják azok a kis elődsied, erre is ajánlunk egy praktikus módot, mely megszabadítja tőlük, tehát tessék ide figyelni, és utastatásom szerint eljárni: vegyen a szábjába egy kis csomó szénát — de ne tessék megrágni, mert esetleg meglátná valaki és rosszat gondolhatna — és amugy rögömórára vízbe állva lassan-lassan mindig-lejebb merüljön egész addig, míg a víz a szénáj nem ér, mikor a víz a szénáj ér az elődsied rámennek a szénára, mit ereszen ki a szájból és sajnálkozás nélkül tessék uszni engedni. Ily módon megszabadul a házi állataitól. — Egyébként pedig gratulálunk ahhoz a magas műveltséghez, amelyet a német egyetemen — talán tévesen — elsajátított, azzal a megjegyzéssel, hogy azért nem volt érdemes Németországba menni, mert ezt meglehet tanulni Lenti-ben is — a kanászok közt.

Folytatása következik a helybeli kir. bíróságnál.

SZERK.

Szerkesztői üzenetek:

Néhány szó vidéki lapjainkhoz. Lapunk 26-ik számban egy szerkesztői üzenet jelent meg Szell Miksa Lenti-ben címzve, melyben eddigi munkálkodását megköszönve, tudattuk, hogy továbbra nem vesszük igénybe. Erre az Szell Miksa nevű „uri ember” egy nyílt levelező-lapon — és egy ide nem iktatott módon — támadott meg bennünket és ez által a sajtót. — Megjegyezzük, hogy a további összeköttetést azért szakítottuk meg „vele” mert legutóbbi alsólendvai látogatása alkalmával egy helybeli bíróval szemben és mindenütt, ahol megleltet oly hazafiatlan, sőt nemzetellenes igazgatásnak minősíthető kifejezéseket engedett meg magának, melyen minden józan eszű hazafi méltán megbotrányozhatik. — Tehát igen helyen való volna, ha vidéki lapjaink az ilyen hazafiatlan elemeket munkatársaik sorából törölnék és ezzel eljött vennék annak, hogy a sajtót ily galád módon megsérthessék. Ezzel tartozunk első sorban a hazának és önmagunknak.

99/1904 végr. sz.

Árverési hirdetés.

Állít bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy alsólendvai kir. járásbíróságnak 1900. évi V. 208 számú végzése következtében dr. Chilkó Sándor ügyvéd által képviselt Schwarz Már

javára Forintos Titusz ellen 1200 K. s jár. erejű 1900. évi márc. hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lef. és 2852/32 K. becsültl. köv. ingóságok, u. m. különféle szobabútorok, gazdasági eszközök, konyhai berendezések, lovak, sertések, és egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladnának.

Mely árverésnek az alsólendvai kir. járásbíróság 1905-ik évi V. 383/4 számú végzése folytán 1200 kor. tökérvételése ellen 1900. évi febr. hó 10. napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 101 kor. 55 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejűj. Dobronakon alperes lakásán leendő megtartására

1905. évi július hó 8-ik napjának

deléltti 10 óra határidővel büsztek és ahhoz a nemmi szándékodok ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az erített ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 198. §-ai értelmében közpörfizetés mellett, a legutóbbi igazónk, közpör esetén becsorán alul is, el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és fedlőgallatnák, az azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Alsólendván, 1905. évi június hó 26.
ANDROSEJCZ LENARD
I. r. bír. végrehajtó.

Figyelni a címre!

18 korona helyett csak 8 korona

Gyönyörű kivitelű Remontoir-Gloria ezüst óra, 3 erős fedéllel, ugró háttal, gazdagon diszitve. Pontos járásért 3 évi jótállás.

Utánvétellel küld csak 8 koronáért

König J. órágyára

Wien, VII., Westbahnstrasse 35-36.

INDRA TEA.

Ez a világ legjobb teája. Kintűnő reggelizésre és oszonnára. Legjobb övszer influenza és meghűlések ellen.

Kapható minden jobb fűszerkereskedés- és drogueriában. Nagyban elárúsítás

INDRA TEA IMPORT COMPANY, TRIEST.

Keil-lak

legkitűnőbb mázólo-szer puha padló számára.

Keil-féle viasz-kenőcs kemény padló számára
Keil-féle fehér „Glasur” fenyőmáz 45 kr.
Keil-féle arany-fenyőmáz képereteknek 20 kr.
Keil-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél Alsólendván.

Balkányi Ernő

könyvnyomda

papirkereskedés

könyvkötészet

üzletikönyv-raktár

„ALSOLENDVAI HIRADÓ”

SZERKESZTŐSÉGE és KIADÓHIVATALA

Alsólendva — Muraszombat.

KAPHATÓK:

LEVÉLPAPIROK DOBOZOKBAN.

***

LEGJOBB MINŐSÉGŰ IRÓ- és RAJZSZEREK.

***

KÉPES LEVELEZŐ-LAPOK.

***

MESE ÉS KÉPESKÖNYVEK stb.

MÁR

AZ ELSŐ

próbarendelés elkészítése a megrendelő teljes megalégedését vonja maga után.

***

Araink a lehető legolcsóbbak.

***

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban.

